

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum accusatio facienda sit in scriptis? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Nec tamen omnino est secretum quod per sufficien-
tes testes potest probari.

ARTIC. II.

*Vtrum sit necessarium accusationem in scri-
ptis fieri?*

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod non
sit necessarium accusationem in scriptis fieri. 382
Scriptura enim adiumenta est ad subueniendum hu-
mana memorie circa præterita. Sed accusatio in-
præsenti agitur. Ergo accusatio scriptura non indigeret.
¶ 2 Præterea, * 2. q. 8 dicitur, Nullus absens ac-
cusare potest, nec ab aliquo accusari. Sed Scriptura
ad hoc videtur esse vialis, ut absentibus aliquid signi-
ficeret, ut patet per * August. 10. de Trinit. Ergo
in accusatione non est necessaria scriptura, præser-
tim cum canon dicat, quod per scripta nullius ac-
cusatio fuscipiat.

¶ 3 Præterea, Sicut crimen alicuius manifesta-
tur per accusationem; ita per denunciationem. Sed
in denuntiatione non est scriptura necessaria. Ergo
videtur quod neque etiam in accusatione.

SED contra est, quod dicitur * 2. q. 8. Accusa-
torum persona sine scripto numquam recipiantur.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est,
quando in criminibus per modum accusationis
agitatur, accusator constituitur pars, ita quod iudex in-
ter accusatorem, & eum qui accusatur, medius consti-
tuitur ad examen iustitiae: in quo oportet, quantum
possibile est, secundum certitudinem procedere.
Quia vero ea que verbo tenuis dicuntur, facile labu-
tur à memoria, non posset iudicii esse certum quid
& qualiter dictum sit, cum debet proferre sententiam,
nisi esset in scriptis redactum. Et ideo rationabiliter
institutum est, ut accusatio, sicut & alia que in iudi-
cio aguntur, redigatur in scriptis.

Ad primum ergo dicendum, quod difficile est
singula verba (propter eorum multitudinem & va-
rietatem) retinere; cuius signum est, quod multi
eadem

4. d. 19. q.
2. a. 3. q.
1. ad 4.
¶ d. 35.
a. 3. ad 6.
¶ quot.
11. a. 13.
10.
* 2. q. 8. c.
per scri-
ptas.

ca. 1. ali-
quantulm
à princ.
10. 3.
2. q. 8. c.
accusa-
torum.
ar. præc.
¶ quæst.
præc. a. 3.

160 QVÆST. LXVII. ART. II.

eadem verba audientes si interrogentur, non referent ea, similiter etiam post modicum tempus. Et cū modica verborum differentia sensum variet: ideo etiam si post modicum tempus debeat iudicis sententia promulgari; expedit tamen ad certitudinem iudicij, ut accusatio redigatur in scriptis.

Ad secundum dicendum, quod scriptura non solum necessaria est propter absentiam personæ quæ significat, vel cui est aliquid significandum, sed etiam propter dilationem temporis, vt * dictum est. Et ideo cum dicit canon, Per scripta nullius accusatio suscipiatur: intelligendum est ab absente qui per scripta accusationem mittat: non tamen excluditur, quin cum præsens fuerit, necessaria sit scriptura.

Ad tertium dicendum, quod denuntiator non obligat se ad probandum. Vnde nec punitur, si probare nequiverit. Et propter hoc in denuntiatione non est necessaria scriptura, sed sufficit si aliquis verbo denuntiet ecclesiæ, quæ ex officio suo procedet ad fratris emendationem.

ARTIC. III.

Vtrum accusatio reddatur iniusta propter calumniam, prævaricationem, & tergiversationem?

383

c. si quem
poenitue-
rit.

ibidem.

a. I. et q.
33. ar. 7.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod accusatio non reddatur iniusta propter calumniam, prævaricationem, & tergiversationem: quia sicut diceatur * 1. quæst. 3. Calumniari, est falsa crimina intendere. Sed quandoque aliquis alteri falsum crimen obiicit ex ignorantia facti, quæ excusat. Ergo videtur quod non semper reddatur iniusta accusatio, si sit calumniosa.

¶ 2 Præterea, * Ibidem dicitur, quod prævaricari, est vera crimina abscondere. Sed hoc non videtur esse illicitum: quia homo non tenetur ad omnia crimina detegenda, vt supra * dictum est. Ergo videtur quod accusatio non reddatur iniusta ex prævaricatione.

¶ 3 Præ-